

בנק ישראל

פעולות הביקורת

בשנה הנסקרת נערכה ביקורת במחלקה לביקורת פנימית, במחלקה לפיקוח על הבנקים, במינהל מלוות המדינה ובמחלקה להנפקת מטבע.

הפיקוח על הבנקים

על פי פקודת הבנקאות, 1941, יחד עם חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954, נמסר בידי נגיד בנק ישראל הפיקוח הכללי והביקורת על עסקי הבנקים בישראל. ביצוע תפקיד זה מוטל על המחלקה לפיקוח על הבנקים שבבנק ישראל. במסגרת פעולותיה מפקחת המחלקה על ביצוע הוראות הנזילות, שהנגיד הוציא על פי חוק בנק ישראל. לצורכי פיקוח על קיום הוראות הנגיד בדבר נזילות הבנקים, היתרה המינימאלית, שהבנקים צריכים להחזיק בבנק ישראל, והסדר האשראי משתמשת המחלקה ברישומיה בדבר אישורים על אשראי מחוץ להגבלות הנזילות, שניתנו על ידי הנגיד או על פי החלטת ועדות משותפות עם משרדי הממשלה — "אשראי מכוון"; בדו"חות השבועיים והחודשיים, שמוסדות בנקאיים חייבים להגיש לבנק ישראל; וגם בממצאי הביקורת שלה בבנקים עצמם.

בחודש אוגוסט 1962 נערכה ביקורת על פעולות המחלקה.

(א) לשם מעקב אחרי האשראי המכוון מתנהלות במחלקה שתי כרטיסיות — אחת לפי בנקים ואחת לפי מפעלים. לא נעשו הסדרים המבטיחים התאמה ובדיקה הדדית של נכונות הנתונים בשתי הכרטיסיות.

(ב) הדו"חות התקופתיים של הבנקים נבדקים על ידי המחלקה כדי לקבוע, אם הם נערכו בהתאם להוראות הנגיד, ואם חושב העודף או הגרעון בנזילות, עליו מצהירים הבנקים בדו"חות אלה, בדרך הנכונה תוך התחשבות באשראי, שהבנק רשאי לתת מחוץ להגבלות הנזילות, ובשינויים באחוזי הנזילות, שהונהגו מזמן לזמן. במקרה של גרעון בנזילות מחייב בנק ישראל את הבנק הנדון בתשלום — המכונה בחוק בנק ישראל (סעיף 51) תשלום ריבית — בשיעור שקבע הנגיד על סכום הגרעון עד לחיסולו; שיעור זה הוא כעת 10% לשנה.

לעתים קרובות מתגלים הפרשים בין סכום הגרעון, עליו מצהיר בנק בדו"חו, לבין הסכום, שהמחלקה לפיקוח על הבנקים קובעת על סמך בדיקת הדו"חות ונתונים אחרים שבידיה. בדיקות אלה נערכות, בדרך כלל, על כמה דו"חות שבועיים בבת אחת. מאחר שהבנקים חייבים להגיש לבנק ישראל את הדו"חות רק תוך 21 יום מהיום, אליו מתייחס הדו"ח, עוברת תקופה של שבועות ואף חודשים מתאריך הדו"ח עד למועד, בו קובע בנק ישראל טעות או הפרש בדו"ח המוגש לו. בנק ישראל אמנם מודיע, לדברי האחראים לדבר, לבנק באופן בלתי פורמאלי על הפרשים תיכף עם גילויים, אולם הודעה על חיוב ריבית —

המהווה לרוב את ההודעה הרשמית היחידה על סכום הגרעון, שנקבע על ידי בנק ישראל — נשלחת לבנק באיחור נוסף.

יש לחפש דרכים, שבהן ניתן להחיש את בדיקת דו"חות הבנקים. סיום יותר מוקדם של הבדיקה יאפשר להמציא לבנקים הודעות על הפרשים במועד יותר קרוב לתאריך הדו"חות שלהם, ועל ידי כך יהיה בו כדי למנוע התמדה בגרעון לתקופה ארוכה.

מינהל מלוות המדינה

הנהלת מלוות המדינה נתונה לפי החוק בידי בנק ישראל: הוא עוסק בהנפקת המלוות, רישומם ופדיונם בזמני הפרעון. הבנק הוסמך לטפל בין השאר בהנפקתם של המלוות לשיכון עולים, תשי"ז—1957, ומלוות הפיתוח, תש"ך—1960. בחוקים המסדירים את תנאי המלוות האלה נקבעו גם הוראות בדבר תשלום העמלה: חוק מלוות לשיכון עולים, תשי"ז—1957, הסמיך את שר האוצר לשלם למוסד בנקאי, המפיץ סכום מסוים של אגרות חוב, או הערב להפצה, עמלה בשיעור של 2% מהסכום הנקוב. לפי חוק מלוות פיתוח, תש"ך—1960, רשאי שר האוצר לבוא לידי הסכם עם אדם, שקיבל על עצמו הפצת אגרות חוב או שיערוב להפצתן, ולשלם לו עמלה, כפי שתיקבע בתקנות; גם עמלה זו נקבעה בשיעור של 2% מערכן הנקוב של אגרות החוב.

הביקורת העלתה, שבנק ישראל שילם עמלה של 2% לרוכשי אגרות חוב של שני המלוות הנדונים: בנקים, סוכני ניירות ערך, מוסדות להשקעה, האפוטרופוס הכללי והאפוטרופוס לנכסי נפקדים, וגם בודדים.

הביקורת הדגישה, שלגבי מלוות הפיתוח רשאי היה הבנק לשלם עמלה של 2% רק לאלה, שרכשו אגרות חוב לשם הפצה; ולגבי אגרות חוב של המלוות לשיכון עולים היה רשאי לשלם את העמלה בעד הפצה למוסדות בנקאיים בלבד.

מאחר שהנפקת המלוות לשיכון עולים הופסקה בעת האחרונה, ממילא לא תתעורר עוד שאלת תשלום העמלה לרוכשים, שאינם מוסדות בנקאיים.

בעקבות הביקורת הודיע הבנק, שהוא יפסיק תשלום עמלה לבודדים, שאין דרכם לעסוק בהפצת ניירות ערך.

הביקורת הפנימית

זמן קצר לאחר ייסוד בנק ישראל בסוף שנת 1954 הוקמה בו היחידה לביקורת פנימית. בשנת 1958 אורגנה היחידה מחדש והורחבו פעולותיה; הוטל עליה לבחון באופן שוטף את סדרי הבידוק הפנימי והבטיחות בבנק; לערוך בחינה שוטפת של הפעולות המבוצעות על ידי עובדי הבנק; וביקורת שוטפת על הנכסים, ההכנסות וההוצאות של הבנק. בגלל ההיקף הגדול והרבגוניות של פעולות בנק מרכזי כזה מוטל על יחידת הביקורת הפנימית תפקיד חשוב, והיחידה במתכונתה הנוכחית כבר הביאה לידי שיפורים בכמה מחלקות של

הבנק. משרד מבקר המדינה בדק בחודשים ספטמבר ואוקטובר 1962 אם סדרי התכנון והתיעוד שבמחלקה מבטיחים ביצוע תפקידיה בהיקף הדרוש.

1. לאחר חידוש ארגונה בשנת 1958 הכינה היחידה תכניות עבודה. תכניות אלו לא כללו אלא את הצרכים השגרתיים השוטפים ואת דרישות השעה הדחופות ביותר. בקיץ 1960 הכינה היחידה תכנית אב רב-שנתית, שתכליתה הייתה להקיף באורח שיטתי את כל תחומי התפקידים המוטלים עליה נוסף על הבדיקות השוטפות, כגון בדיקת קופות, אימות חשבונות, אימות המלאי של מזומנים וניירות ערך ואימות יתרות בספרים. אולם במרוצת הזמן המשיכה היחידה לביקורת פנימית להקדיש כמקודם את עיקר מאמציה לבדיקות שוטפות ולבדיקות לפי דרישות השעה. חלק מהעבודות נעשו ללא זיקה לתכנית האב, ותכנית זו עצמה לא שונתה לשם התאמתה לשינויים, שחלו בפעולות הביקורת, ובהתחשב בנסיון, שנרכש בעבודת יום יום.

2. כדי לתכנן ולכוון את הביקורת הפנימית מהצורך, שבידי היחידה לביקורת פנימית יהיו נתונים יסודיים על כל המחלקות של הבנק בדבר תפקידיהן, מבניהן הארגוני, נוהלי עבודתן, סדרי הבידוק הפנימי בהן ודרכי התקשרותן ושילובן עם יתר מחלקות הבנק. היחידה לביקורת פנימית אמנם ערכה במשך השנים סקרים על חלק ממחלקות הבנק ותהליכי העבודה הנהוגים בהן; סקרים אלה אינם שלמים בכל מקרה, ולא שולבו זה בזה. הבנק מצביע על קשיים באיסוף וריכוז נתונים כאלה, הן בגלל לחץ העבודה והן מהסיבה, שלא התגבשו עדיין נוהלים קבועים בכל המחלקות.

לדעת הביקורת, הנתונים היסודיים יהיו לתועלת של ממש בתכנון ובהכוונה של הביקורת הפנימית, רק אם יובטחו שלמותם וריכוזם הברור.

מאזן בנק ישראל ליום 31.12.1962

המאזן של בנק ישראל ליום 31.12.1962 בהשוואה למאזן ליום 31.12.1961 וחשבון רווח והפסד לשנת 1961 ולשנת 1962 מובאים להלן (עמ' 358 ו-359).

סכום מאזן בנק ישראל הגיע ביום 31.12.1962 לסך 2,016.8 מליון ל"י לעומת 1,199 מליון ל"י ביום 31.12.1961. כמחצית מעלייה זו היא תוצאת הערכה — לפי השער החדש — של אותם נכסים והתחייבויות במטבע חוץ של הבנק, שהיו בידי ביום 9.2.1962. תאריך שינוי שער הלירה הישראלית.

השינויים בהרכב הנכסים וההתחייבויות

להלן פרטים על השינויים העיקריים בהרכב הנכסים וההתחייבויות של הבנק לעומת המצב ביום 31.12.1961.

שטרי כסף ומעות במחזור — הסתכמו ב-31.12.1962 בסך 431.2 מליון ל"י לעומת 363.6 מליון ל"י ביום 31.12.1961; ביום 12.12.1962 הגיע סכום שטרי הכסף והמעות במחזור לשיא בסך 457.6 מליון ל"י.

ההתפתחות בחשבונות מטבע חוץ (בכללים זהב)

ושווים בדולר לפי השערים בסוף כל שנה

במליוני ל"י או \$

31.12.1961		31.12.1962		\$	ל"י
\$	ל"י	\$	ל"י		
	(לפי שער 1.80 ל"י דולר)		(לפי שער 3 ל"י דולר)		
10.0	17.9	41.0	123.1		נכסים
					זהב
6.3	11.3	6.3	18.7		זהב — השתתפות ישראל בקרן המטבע הבין-לאומית
263.2	473.8	372.3	1,117.0		נכסים במטבע חוץ
2.7	4.9	5.8	17.6		חשבונות סילוקין
					מקדמת בטחון תשכ"א (דולרים ארה"ב)
13.0	23.4	—	—		שטרות שנוכו — מטבע חוץ
29.8	53.6	21.5	64.4		שטרות שנוכו — מטבע חוץ — מדינות ובנקים זרים
		11.9	35.7		
325.0	584.9	458.8	1,376.5		

עלייה בסך 133.8 791.6

התחייבויות

137.2	246.9	182.3	546.8		פקדונות מוסדות בנקאיים במטבע חוץ
40.9	73.7	83.0	249.2		פקדונות הממשלה במטבע חוץ
4.2	7.6	2.5	7.4		חשבונות סילוקין
182.3	328.2	267.8	803.4		

עלייה בסך 85.5 475.2

עודף הנכסים על ההתחייבויות
יות במטבע חוץ עלה אפוא
ב־1962 בסך

48.3 316.4

זהב. ביום 31.12.1961 כללו נכסי הבנק זהב בשווי של 17.9 מליון ל"י. עד ליום 9.2.1962, תאריך שינוי שער הלירה, רכש הבנק כמות נוספת של זהב בשווי של 18.1 מליון ל"י. ביום שינוי שער הלירה היה אפוא בידי הבנק זהב בשווי של 36 מליון ל"י. עם שינוי שער הלירה הוערך זהב זה בספרי הבנק ב־60 מליון ל"י. לאחר מכן הוסיף הבנק לרכוש כמויות נוספות של זהב, וביום 31.12.1962 כללו נכסי הבנק זהב בשווי של 123.1 מליון ל"י.

זהב — חשתיפות ישראל בקרן המטבע הבין-לאומית. עליית הסכום מסך 11.2 מליון ל"י ביום 31.12.1961 לסך 18.7 מליון ל"י ביום 31.12.1962 נובעת רק משינוי שער הלירה מ-1.80 ל"י ל-3 ל"י לדולר.

בדו"ח השנתי 12 (עמ' 236) עמד מבקר המדינה על השאלה, באיזו צורה יוצג במאזן הנכס, שנוצר על ידי הפקדת זהב בקרן המטבע הבין-לאומית על חשבון מכסת מדינת ישראל בקרן זו. אשר לאותו חלק מהזהב, שנרכש בזמנו על ידי ממשלת ישראל מאת בנק ישראל תמורת סך 7.9 מליון ל"י (שערכו אחרי שינוי שער הלירה הוא 13.1 מליון ל"י), הסכים בנק ישראל עקרונית, שבעתיד הוא לא יכלול חלק זה מתמורת הזהב בין הנכסים המופיי עים בדו"חות החודשיים של הבנק ובמאזניו השנתיים; בעקבות זה גם לא ייכלל סכום מקביל בין התחייבויות בנק ישראל בסעיף "פקדונות הממשלה במטבע חוץ" בתור ההתחייבות הנגדית של הבנק כלפי ממשלת ישראל. אשר לחלק הנותר של מכסת ישראל בזהב, שהועבר לקרן המטבע הבין-לאומית, בשווי מקורי של 3.3 מליון ל"י (ששוויו אחר שינוי שער הלירה הוא 5.6 מליון ל"י), אין הוא שונה לדעת הביקורת מהחלק הנ"ל של המכסה בקרן המטבע הבין-לאומית, אלא רק בזה שהממשלה עוד לא החזירה לבנק ישראל את הסכום, שהוא הוציא לרכישת זהב זה.

נכסים במטבע חוץ. ביום 31.12.1961 היו בידי הבנק נכסים במטבע חוץ בשווי של 473.8 מליון ל"י; עד ל-9.2.1962, יום שינוי שער הלירה, נתווסף סכום קטן יחסית; אך אחרי שינוי השער עמד ערכם של "נכסים במטבע חוץ" על כ-835 מליון ל"י. לאחר מכן נתווספו נכסים בשווי של 280 מליון ל"י בקירוב. ביום 31.12.1962 הסתכמו "נכסים במטבע חוץ" בסך 1.117 מליון ל"י בקירוב.

הנכסים כוללים: מזומנים ויתרות בחשבון עו"ש בבנקים שונים; שטרי אוצר של מדינות זרות ושטרי חליפין סחירים; פקדונות בבנקים לזמן קצוב; אגרות חוב סחירות.

כבר בעבר הובעה דעת הביקורת, שהיה מן הנכון לפצל סעיף זה במאזן בהתאם לסוגי הנכסים שהוא מייצג.

באשר לכלילת אגרות חוב, שהוצאו על ידי הבנק לשיקום ולפיתוח (הבנק העולמי) ועל ידי מוסדות לא ממשלתיים זרים בערבות ממשלתיים (ראה דו"ח 12 עמ' 238), בין נכסי הבנק, מתכוון בנק ישראל, כשיתעורר צורך לתקן חוק בנק ישראל, לכלול גם הצעה להבהרת סמכותו להשקיע כספים באגרות חוב כאלה.

שטרות שנוכו — מטבע חוץ — מדינות ובנקים זרים. במאזן ליום 31.12.1962 נכלל לראשונה סעיף זה בסכום של 35.7 מליון ל"י; במאזנים ובדינים וחשבונות חודשיים קודמים של הבנק נרשמו יתרות מעין אלו בסעיף "שטרות שנוכו — מטבע חוץ".

בעקבות הביקורת החליט הבנק, שבעתיד יוגדרו יתרות אלה בתור "הלוואות למדינות ובנקים זרים".

ההתפתחות בחשבונות הממשלה

31.12.1961	31.12.1962	בין נכסי הבנק נכלל :
במ 5 יוני "5		חוב הממשלה לזמן ארוך
69.4	69.4	שטרי אוצר
77.3	76.7	שטרי מקרקעים
58.5	—	מקדמת בטחון
110.0	92.4	מקדמת קליטה ובטחון
23.4	—	מקדמת בטחון תשכ"א (דולרים ארה"ב)
9.2	—	מקדמת השתתפות במוסדות בין-לאומיים
4.1	4.1	שטרי התחייבויות של הממשלה
351.9	242.6	
חוב שוטף של הממשלה		מקדמות לממשלה
35.4	46.5	חשבונות ממשלה אחרים (31.12.1962) — הפרשי שיערים
15.2	7.6	מקדמות לממשלה במטבע חוץ
1.1	—	ס"ה חובות הממשלה בין הנכסים
51.7	54.1	
403.6	296.7	
בין התחייבויות הבנק נכלל :		פקדונות הממשלה
28.3	46.3	פקדונות הממשלה במטבע חוץ (כולל השתתפות בקרן המטבע הבין-לאומית)
73.7	249.2	ס"ה זכויות הממשלה בין ההתחייבויות
102.0	295.5	חוב הממשלה נטו
301.6	1.2	

בטבלה זו לא נכלל סעיף "פקדונות הממשלה — חסכון חובה 1962", בסך 11.2 מליון ל"י. שבין התחייבויות הבנק, ליום 31.12.1962, שכן לדעת הביקורת סכום זה אינו עומד, בהתאם להוראות חוק חסכון חובה, תשכ"ב—1962, לרשות הממשלה אלא הופקד על ידיה בבנק ישראל, כדי שהוא יחזיר אותו, בבוא המועד, לחוסכים.

מהטבלה הנ"ל מסתבר, שביום 31.12.1961 הגיעה יתרת חוב הממשלה לבנק ישראל לסך 301.6 מליון ל"י נטו, ואילו ביום 31.12.1962 ירדה יתרת החוב נטו לסך 1.2 מליון ל"י בלבד.

ההתפתחות זאת נובעת בעיקרה משינוי שער הלירה :

(א) בעת שינוי השער היה מופקד בבנק ישראל על ידי הממשלה סכום במטבע חוץ בשווי של קרוב ל-124 מליון ל"י ; עם שינוי השער הועלה שווי פקדון זה של הממשלה לסך 207 מליון ל"י בקירוב.

(ב) לפי חוק בנק ישראל על הבנק להעביר לממשלה כל שנה את רווחיו. עם שינוי שער הלירה העריך הבנק מחדש הן את נכסיו והן את התחייבויותיו במטבע חוץ ומתוך כך הגיע הרווח החשבונאי לסך 162 מליון ל"י בקירוב. רווח זה הועבר לחשבון הממשלה מיד עם קביעתו ביום 18.3.1962. מסכום זה של 162 מליון ל"י שימשו 135.2 מליון ל"י לפרעון חובות הממשלה כדלהלן: מקדמת בטחון — 58.5 מליון ל"י; מקדמת בטחון תשכ"א (דולרים ארה"ב) — אחר התאמת סכום החוב לשער החדש — 39 מליון ל"י; מקדמת השתתפות במוסדות בין-לאומיים — 9.2 מליון ל"י; חלק ממקדמת קליטה ובטחון 17.6 מליון ל"י; סכומים שונים, שהיו רשומים בין המקדמות השוטפות — 10.9 מליון ל"י. בעקבות תוצאות אלה משינוי שער הלירה ירד החוב נטו של הממשלה בבנק ישראל בסכום של כ-220 מליון ל"י.

מהסכום של 162 מליון ל"י, שבנק ישראל העביר לחשבון הממשלה ביום 18.3.1962 בתורת יתרה מהערכה חדשה של נכסיו ושל התחייבויותיו במטבע חוץ, נותר אפוא בחשבון הממשלה סכום של קרוב ל-27 מליון ל"י; סכום זה היה מיועד לשמש זרובה לתשלומים, שהממשלה הייתה חייבת לשלם עקב שינוי השער, בגלל התחייבויותיה לספק מטבע חוץ בשער הקודם. משיכות הממשלה למטרה זו הסתכמו, לפי חשבונות הבנק, עד ליום 31.12.1962 בסכום של כ-34.5 מליון ל"י, וההפרש בין הסכום המופקד לסכום שנמשך בסך 7.6 מליון ל"י נכלל במאזן הבנק ובטבלה לעיל, בין הנכסים, בסעיף "חשבונות ממשלה אחרים — הפרשי שיערים".

שטרי מקרקעים . סכום שטרי המקרקעים שהוצאו על ידי הממשלה לא השתנה, אולם בנק ישראל איפשר, החל מחודש אוגוסט 1962, למוסדות בנקאיים לרכוש ממנו שטרי מקרקעים ולמכור אותם חזרה לבנק, בתנאים מסוימים; שטרי מקרקעים בסכום של כ-0.6 מליון ל"י נמצאו, ב-31.12.1962, בידי מוסדות בנקאיים שונים.

מקדמות לממשלה. יתרה זו נותרה לאחר זיכוי חשבון הממשלה ברווח מפעולות הבנק בשנת 1962 בסך 23.3 מליון ל"י.

בנק ישראל — מאזן ליום 31 בדצמבר 1962

בהשוואה למאזן ליום 31.12.1961

		נכסים			
31.12.1961	31.12.1962	31.12.1961	31.12.1962	התחייבויות	
י"5	י"5	י"5	י"5		
10,000,000	10,000,000	17,951,423	123,141,809	הון הבנק	
10,000,000	10,000,000			קרן מילואים	
363,620,022	431,163,818	11,250,086	18,750,143	שטרי כסף ומעות במחזור	
		473,780,701	1,116,971,324	חשבונות סילוקין בקשר להסכמים מסחריים	
7,577,325	7,403,364	4,929,052	17,573,666	פקדונות מוסדות כספיים בין-לאומיים	
1,343,463	1,166,923	69,400,000	69,400,000	פקדונות מוסדות בנקאיים (כולל מוסדות כספיים) בחשבון עו"ש	
157,774,807	217,441,264	77,269,000	76,695,000	פקדונות מוסדות בנקאיים (כולל מוסדות כספיים) לזמן קצוב	
74,620,000	149,040,000	58,502,000	—	פקדונות מוסדות בנקאיים במטבע חוץ	
246,887,529	546,754,076	110,000,000	92,400,000	פקדונות הממשלה	
28,299,733	46,282,840	23,400,000	—	פקדונות הממשלה — חסכון חובה 1962	
—	11,202,282	9,175,000	—	פקדונות הממשלה במטבע חוץ (כולל השתתפות בקרן המטבע הבין-לאומית)	
73,677,992	249,228,645	4,100,000	4,100,000	פקדונות מוסדות אחרים	
4,360,053	—	35,383,829	46,465,684	פקדונות בקשר להסכמים על עודפי מזון (ראה נכסים)	
156,600,569	193,953,243	15,215,884	7,590,678	התחייבויות בעד אשראים דוקומנטאריים שנפתחו או שקוימו בקשר להסכמי תשלומים (ראה נכסים)	
51,909,432	79,276,888	1,080,000	—	התחייבויות בעד ערבויות שניתנו (ראה נכסים)	
11,660,851	62,297,001	13,425,415	7,495,553	חשבונות ממשלה אחרים (31.12.1962)	
701,955	1,591,447	53,592,998	64,403,973	הפרשי שיערים	
		156,600,569	35,724,775	מקדמות לממשלה במטבע חוץ	
		1	193,953,243	שטרות שנוכו — מטבע ישראלי	
		51,909,432	79,276,888	שטרות שנוכו — מטבע חוץ	
		11,660,851	62,297,001	שטרות שנוכו — מטבע חוץ — מדינות ובנקים זרים	
		407,490	562,053	חשבונות עודפי מזון (ראה התחייבויות)	
		1,199,033,731	2,016,801,791	נכסי הבנק במקרקעין ובציוד	
				אשראים דוקומנטאריים שנפתחו או שקוימו בקשר להסכמי תשלומים (ראה התחייבויות)	
				ערבויות שניתנו (ראה התחייבויות)	
				חשבונות אחרים	
1,199,033,731	2,016,801,791	1,199,033,731	2,016,801,791		

* סכום זה מהווה יתרת הסכום, ששולם על ידי האוצר בסך 84,473,723 ל"י, פחות ההפרשה למטרה זו בסך 26,883,045 ל"י, שהופקדו על ידי האוצר מהבנקות שינוי שער הלירה והועברו לאוצר ביום 18.3.1963.

בנק ישראל — חשבון רווח והפסד לשנה שנסתיימה ביום 31 בדצמבר 1962

בהשוואה לחשבון רווח והפסד לשנה שנסתיימה ביום 31.12.1961

הכנסות			הוצאות		
1961	1962		1961	1962	
י"ף	י"ף		י"ף	י"ף	
—	162,048,245	הכנסות משינוי שער הלירה הישראלית	11,006,127	21,560,672	ריבית ששולמה והוצאות תפעול אחרות
36,273,126	50,966,585	ריבית ועמלות שנתקבלו והכנסות אחרות	883,880	1,408,252	הדפסה והנפקה של כסף והטבעת מטבעות
			623,462	398,176	הוצאות לבניינים וציוד
			3,335,428	4,298,358	הוצאות מינהלה
			15,848,897	27,665,458	ס"ה הוצאות
			20,424,229	185,349,372	רווח נקי
36,273,126	213,014,830		36,273,126	213,014,830	

חשבון חלוקת הרווחים

20,424,229	185,349,372	רווח נקי	—	162,048,245	הועבר לאוצר ביום 18.3.1962
			20,424,229	23,301,127	לאוצר, החשב הכללי
20,424,229	185,349,372		20,424,229	185,349,372	